

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu **Đóng vai công chúa Quỳnh Hoa kể chuyện về cuộc đời Thạch Sanh lớp 6** tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về **Đóng vai công chúa Quỳnh Hoa kể chuyện về cuộc đời Thạch Sanh lớp 6** ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình.

Dưới đây là một số bài văn **Đóng vai công chúa Quỳnh Hoa kể chuyện về cuộc đời Thạch Sanh lớp 6** ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả. Mời các em học sinh cùng quý thầy cô tham khảo.

Bài văn Đóng vai công chúa Quỳnh Hoa kể chuyện về cuộc đời Thạch Sanh

Bị đại bàng bắt đi là một tai hoạ lớn của cuộc đời tôi. Nhưng trong cái rủi có cái may. Cũng nhờ tai nạn đó mà tôi gặp được chàng trai tài giỏi, dũng cảm Thạch Sanh – người mà bây giờ là chồng tôi và là vua của đất nước.. Hôm ấy, tôi đang dạo chơi ở vườn hoa thì một con đại bàng từ trời cao sà xuống, quắp chặt tôi trong đôi chân chắc như gọng kìm của nó và bay về hang. Về hang, hấn nhốt tôi vào xó, sau một giấc ngủ dài, hấn lại bay đi. Hang đại bàng thật khủng khiếp, tối tăm và hôi tanh rợn người. Tôi thầm nghĩ, chắc mình sẽ chết ở xó tối tăm bẩn thỉu này và không có cơ hội về lại cung điện xinh đẹp với bao người yêu thương tôi.

Thế rồi một hôm, lúc đại bàng bay đi, tôi bỗng thấy cửa hang có tiếng động lạ, rồi bỗng một chàng trai, chàng vừa dò dẫm từng bước trong hang tối, vừa gọi tôi là Thạch Sanh.

Công chúa – nàng ở đâu, tôi đến cứu nàng đây.

Thế rồi chàng đưa tôi vào phía cửa hang, ra hiệu cho người phía trên kéo tôi lên và vào bảo:

– Nàng lên trước đi, sau đó đưa dây xuống kéo ta lên sau.

Tôi vừa lên khỏi hang thì Lý Thông sai quân sĩ lấy đá lấp cửa hang. Tôi bàng hoàng không tin vào mắt mình nữa. Làm sao hấn có thể nhẫn tâm đến thế? Làm sao hấn có thể đối xử với ân nhân của mình như thế? Một niềm cảm uất dâng lên khiến cổ họng tôi nghẹn lại, không nói được câu nào.

Sau khi đã lấp kín cửa hang, Lý Thông đến bên tôi râu rắng:

– Dạ, thưa công chúa, thần rất hân hạnh được rước công chúa về cung ạ. Rồi hấn đem kiệu tới. Lòng nặng trĩu, tôi bước lên kiệu, đưa đôi mắt đăm lẹ nhìn về phía cửa hang lần cuối cùng. Vừa trông thấy vua cha, tôi và lên khóc nức nở, nhưng vẫn không nói được câu nào. Nghĩ tới ân nhân của mình đang ở dưới hang sâu không

có đường lên, lòng tôi đau như cắt. Tội nghiệp Thạch Sanh, làm sao chàng có thể thoát khỏi cái chết. Tên Lý Thông độc ác và nham hiểm quá. Hắn muốn cướp công của Thạch Sanh đây..

Tôi đang miên man suy nghĩ thì bỗng nghe vua cha truyền lệnh:

– Quận công Lý Thông đã lập được công lớn, đã cứu được con gái yêu của ta. Nay ta ban thưởng được kết hôn cùng công chúa.

Tôi kinh hoàng. Trời đất tối sầm lại trước mắt tôi. Làm sao tôi có thể chung sống cùng con người đáng ghê tởm ấy. Tôi muốn kêu to lên tố cáo hành động bỉ ổi của Lý Thông. Tôi muốn kêu to lên xin vua cha rút lại lệnh ban kết hôn của Người. Nhưng không hiểu sao tôi không thể nói nên lời.

Mẫu hậu cùng đám cung nữ nghe tin tôi vội vã đến. Bà ôm tôi vào lòng vỗ về. Lát sau mọi người thi nhau hỏi chuyện tôi. Nỗi đau khiến tôi cảm lạnh tưởng như hoá đá. Mẫu hậu thẳng thốt kêu lên:

- Trời ơi! Con tôi bị câm rồi! Vua cha và triều thần xúm lại. Tôi vẫn im lặng. Vua cha bèn ra lệnh:

– Hãy tạm hoãn lễ cưới lại. Lý Thông, phò mã hãy tìm các thầy thuốc giỏi nhất đến chữa cho công chúa.

Bao nhiêu thầy thuốc giỏi nhất nước được mời đến, nhưng chẳng ăn thua gì. Suốt ngày tôi sống âm thầm như một cái bóng, không nói, không cười. Có thầy thuốc nào chữa được cõi lòng đang tan nát của tôi? Và lễ cưới vẫn cứ phải hoãn lại.

Một hôm, tôi đang ngồi im lặng lẽ trên lầu cao, bỗng có tiếng đàn vọng đến.

Đàn kêu tích tịch tình tang

Ai mang công chúa dưới hang trở về?

Trời ơi tiếng đàn hay quá – tôi kêu lên, tôi muốn gặp người chơi đàn.

Bọn cung nữ thấy vậy, mừng quá, cùng xúm lại chỗ tôi. Một cung nữ cho tôi biết đó là tiếng đàn của một người bị nhốt trong ngục vì tội ăn cắp vàng bạc trong cung vua.

Tôi chạy đi tìm vua cha, xin Người cho gọi người đánh đàn tới. Vua cho thấy tôi nói được, vừa ngạc nhiên, vừa mừng rỡ, vội sai quân lính thực hiện ngay.

Vừa trông thấy Thạch Sanh, bỗng nhiên bao nhiêu đau buồn trong tôi tan biến hết. Tôi vui mừng thưa với vua cha:

– Bẩm vua cha, đây là chàng dũng sĩ đã giết đại bàng, cứu con từ dưới hang sâu. Chàng đã nhường con lên trước để chàng lên sau. Nhưng khi con vừa lên được khỏi hang sâu, Lý Thông đã sai quân lính lấp cửa hang để giết chàng, cướp công. Vua cha nghe tôi thưa chuyện bèn quay sang hỏi Thạch Sanh: Làm sao người lên được!

– Dạ, tâu đại vương, sau khi bị lấp kín dưới hang sâu, hạ thần đã cố tìm lối thoát. Hạ thần đi mãi, tới cuối hang gặp thái tử con vua Thủy Tề đang bị nhốt trong cũi sắt, hạ thần đã dùng bộ cung tên vàng này bắn tan cũi sắt, cứu thoát thái tử. Thái tử mời hạ thần xuống thăm Thủy Phủ. Hạ thần được trọng đãi và ban thưởng nhiều vàng bạc. Nhưng hạ thần từ chối, chỉ nhận một cây đàn này. Sau đó, vua Thủy Tề sai rẽ nước đưa hạ thần lên trần gian.

Vua cha hỏi tiếp:

– Thế sao người lại bị kết tội ăn cắp của cải trong cung và bị nhốt vào ngục.

Thạch Sanh chưa kịp nói thì đàn thân kêu lên:

– Tích tịch tình tang, hồn đại bàng và chằn tinh báo thù, vu oan cho Thạch Sanh.

Vua cha hỏi tiếp: – Thế bộ cung tên vàng kia ở đâu ra?

Thạch Sanh bèn kể lại đầu đuôi câu chuyện. Từ chuyện chàng được Ngọc Hoàng sai xuống trần gian đầu thai làm con hai vợ chồng ông lão tiều phu nghèo tốt bụng đến chuyện chàng mồ côi cha mẹ, sống lủi thủi một mình ở dưới gốc đa với nghề kiếm củi; rồi chuyện kết nghĩa anh em với Lý Thông; rồi chuyện Lý Thông nhờ đi canh miếu thần; rồi chuyện chàng giết chằn tinh lấy được bộ cùng tên vàng. Chàng kể tiếp:

– Khi hạ thần đem đầu chằn tinh về đến nhà. Lý Thông lại bảo với thần: “Đây là con vật quý vua nuôi, giết nó ắt không thoát khỏi tội chết. Bây giờ em hãy trốn đi ngay, mọi việc để ta lo liệu”. Dạ tâu Đại vương, hạ thần vốn là kẻ thật thà, tin là thật. Lại trở về gốc đa làm nghề kiếm củi. Một hôm, vừa gánh củi về thì trông thấy một con đại bàng khổng lồ đang cắp một người con gái (lúc đó thần chưa biết là công chúa). Hạ thần giương cung bắn nó bị thương. Rồi hạ thần lần theo vết máu, tìm được cửa hang nó ở. Vài hôm sau, Lý Thông tìm đến gốc đa, nói là vua sai đi cứu công chúa. Thần đã kể hết cho Lý Thông nghe chuyện đại bàng, chuyện biết cửa hang đại bàng. Lý Thông nhờ thần giúp, nhờ vậy mà thần có may mắn gặp được công chúa..

Vua cha nghe xong tức giận nói:

– Tên Lý Thông khôn kiếp, xảo trá. Ta vốn đã muốn diệt chằn tinh từ lâu để trừ họa cho dân, hiềm một nỗi nó thần thông biến hoá khiến ta đành bó tay. Năm nào cũng phải dâng một mạng người, ta đau lòng lắm. May có dũng sĩ đây diệt được chằn tinh. Thế mà hắn lại lừa đảo để cướp công. Ta tưởng hắn đã giết được chằn tinh, nên mới phong cho hắn làm Quận công.

Người ra lệnh:

– Lính đâu? Hãy tống mẹ con tên Lý Thông vào ngục. Rồi Người quay sang Thạch Sanh:

– Còn dũng sĩ, đã có công diệt chằn tinh, đại bàng trừ họa cho dân, lại có công cứu công chúa, ta ban thưởng cho được kết hôn cùng công chúa và giao cho xét xử mẹ con Lý Thông.

– Thạch Sanh vâng mệnh vua cha. Lễ cưới của chúng tôi được tổ chức rất trọng thể. Chưa bao giờ kinh kỳ mở hội vui như thế.

Về phần Thạch Sanh, chàng đã tha chết cho mẹ con Lý Thông, cho về quê cũ làm ăn. Nhưng nghe đâu, dọc đường, mẹ con hắn bị thiên lôi đánh chết rồi bắt hoá kiếp làm bọ hung. Thật đáng đời kẻ gian ác, xảo trá.

Lễ cưới chưa kết thúc thì có tin cấp báo có quân binh của thái tử mười tám nước chư hầu hội nhau lại kéo sang đánh (họ tức giận vì trước đây tôi đã từ hôn họ).

Vua cha sai Thạch Sanh đi đánh giặc. Chàng xin vua cha không động binh. Rồi chàng đem đàn thân ra gảy. Nghe tiếng đàn của chàng, quân lính mười tám nước rụng rời chân tay, cuốn binh khí xin hàng. Thạch Sanh tha tội chết cho chúng và sai thết đãi cơm rượu.

Khi nhìn thấy niêu cơm bé tẹo, chúng tỏ ý không muốn ăn. Thạch Sanh bèn đổ chúng ăn hết sẽ ban thưởng thêm. Lạ chưa, niêu cơm cứ vơi lại đầy, không bao giờ ăn hết. Bấy giờ mọi người càng phục Thạch Sanh. Về sau, vua cha tôi đã truyền ngôi cho Thạch Sanh, vì người không có con trai.

– Chàng Thạch Sanh của tôi thật tuyệt vời phải không các bạn. Tôi đã cùng chàng sống thật hạnh phúc trong tình yêu và đất nước thanh bình.